

İKİ KADIN CEMİYETİNİN
ELELE VERİP KURDUĞU
İDEAL BİR MÖESSESE:

HUZUR EVİ

Burası, bir düşkünler, bir kimsesizler yurdu olmaktan ziyade
insana dertlerini unutturan samimî bir aile yuvasından farksız

LEYLÂ ERDURAN

ADINA X diyelim. Yaşlı bir insan. Çalışma devrini kapatmış ama eli ayağı tutuyor. Eşini kaybetmiş; çocukları veya akrabalarıyla yaşıyor. Seviştiğini bilse bile «Acaba onlara yük olur muyum?» diye bir kurt içini kemirmede. Biraz parası da var; istese ayrı bir yere

çıkabilir. Ama yalnızlıktan çekiniyor. Ne yapın, nasıl yaşasın X?

İnsan hayatının en çözümsüz problemlerinden biri gibi görünen bu dert dünyanın her memleketinde var. Eleri uluolar durumundaki yaşlıların bir arada yaşamalarını sağlayacak Huzur Evi'ni kurarak meseleye kısmen olsun bir çözüm yolu bulmuşlar.

Yenişart'ta bir Huzur Evi'ni görmek üzere Hasene Hırsızlı bir davetiye almış. Türkiye'nin de bu problemi çözmeye başlamış mem-

leketler arasında girdiğini anlayarak sevindim. Ama oraya giderken yine de bir küçük kurşun vardı içimde: Acaba göreceğim yer yalnızlıktan kaçırken kolektif hayatlılara yaklaşıyor insanların toplandığı bir bütün yuvası mıydı?

KAHKAHALAR

AĞAÇLARLA çevrili Şişli kati binasının kapısından girer girmez endişemin ne kadar yersiz olduğunu anladım. Hemem yasadaki misafir odasından kahkaha sesleri geliyordu. Odaya girince Huzur Evi'nin Başkanı Hasene Hırsızlı Kadınlar Dayanışma Başkanı İffet Halim Örs ve Gaba baş dernek üyesi hanımın sohbet ettiklerini gördüm. Anlatıklarına göre Huzur Evi'nin kuruluş fikri yine böyle bir sohbet sırasında ortaya çıkmış. Beş yıl önce satmağa başladıkları on liralık madalyonlar sayesinde bugün sahibi bulundukları binayı almışlar. İki kadın cemiyetinin elele verecek aktifleri kampaynı sonucunda birçok yaşlı insan, en fazla beş yıla İrs ödeyerek Huzur Evi'ne yerleşmiş. Burası bir nevi otel andırıyor. İstedikleri malte istedikleri yere gidebilen evin sakinleri hayatlarından çok memnundur. Herbiri bu evin bir işiyle ilgileniyor hem de hizmet etmek için Huzurundan fazla müstahdem bulamadığı halde.

Mesellî bir yaşlı boy, «Ben böyle sığracacağım demis, çiçekleri o yetiştiriyor. İrs başkası, «Mesebeyi severim» demis; Huzur Evi'nin bütün besaplarıyla o meşgul. Bir kompartüman misafirleri güler yüzle durmadan çay ikram eden bir hanımı izlet eden Hasene Hırsızlı, «Size hepimizde hocası Müteneffize Conay'ı takdim edeyim» dedi. Kırk yıl Erenköy Kız Lisesi'nin matematik ve Dedek Eğitim öğretmenliğini yapan Müteneffize Hırsızlı:

«— Zengin gençlerin yanında yaşamak ve kimsesiz tabii olarak istemedim. Burada çok mes'udum, gördüğünüz gibi sevdiğim şeylerle meşgulüm» diyor.

HEPSİ MEMNUN

YUKARI katları gezmek istedikler. Hep birlikte çıktık. İlk önce evin en yaşlı misafiri, Türkiye'nin en yaşlı kadın hattatı Neride Erenköy ile tanıştım. Seksenbeş yaşında olmasına rağmen çocuk gibi zıp zıp oynuyor. Birinci Dünya Savaşında boş bir evde hastahane açıp bir çok yaralıya bakmış, mudalya almış, şimdi en büyük zevki bu hatıralarını arkadaşlarına anlatmak ve burakmadığı yanlarına devam etmek.

«Huzur Evi» nin en tanınmış misafiri, ünlü romanist ve şair Şükûfe Nihal arkadaşımız Leylâ Erduran'la konuşurken. Romanist yazan «Kaçmam kızıktan sonra çok sevdiğim yürüyüşte vazeçim» diyor...

Yılların Horcan Müteneffize Conay, Huzur Evi'nde misafirleri ağırlama işinden aldığı zevki anlatıyor.

Huzur Evi'nin en tanınmış misafiri şöhretli romanist ve şair Şükûfe Nihal. «Renkâsı İndiraps, «Gül Güneş, «Yalnız Dönüyorum», «Gölde Sabah Otayor», ve «Yakut Kayalar» adlı romanların yazarı burada da durmadan yazıyor. Aslında sairliği daha çok seven bu romantik ve nazik yazarımız, «Ölmek kadar sevdiğim şey yürümektir. Günde altı saat yürümedim gün yoktu. Bir gün dört saatim yavaşladığımda kaldırımdan düşerek kaçımsı kurdum. İki senedir

herd bu koltuğa bağlayan bu kızıkların acısı yanı yazarım ve Huzur evindeki sefakate hafifliyorum, diyor. Otuz yıl mühtelif mekteplerde Edebiyat Öğretmenliği yapan Şükûfe Nihal'ın tek ünlü mühtel Avrupa'da tedavisi için yapılan mühtelastlara ilgililerin ve Milli Eğitim Bakanlığının gösterdiği ilgisizlik. Bir kum, bir çöl ve üç korunu olan yazar, «Çocuklarımız evinde çok mes'utum ama burada kendimi daha «evimde» hissettikğim için bururum daha çok» diyor.